

7. මල්බිත්දුගේ ගෙදර උදේ පාන්දරින් ම අවදි වන පොඩි මැණිකා, සුරංගියා සහ උක්කු මැණිකා අවදි කරවයි. බිම ඇතිරූ පැදුරු අකුළා දොර මුල්ලේ ගසා කොට්ටා ද පසෙක තබන ඔවුහු පාසල් යෑමට සූදානම් වෙති. කිරිතේලිස් හැඳ සිටින සරමට අමතර ව හිසේ සිට සරමක් පොරවා ගෙන කිරි දොවයි. මල්බිත්දු හරකුන්ගේ සාත්කූව අරඹයි. මෙතෙක් කල් නිසි ලෙස දත් මැද මුහුණ නොසේදූ සුරංගියා සහ උක්කු මැණිකා ළිපේ දර අගුරු කැබැල්ලක් පොල් කටුවක දමා කොටා කුඩු කර දත් මදිනි. ඇතැම් විටක අගුරු කොටනු ලබනුයේ ලුණු ස්වල්පයක් මිශ්‍ර කොට ය. අගුරුත් ලුණුත් කට්ටි විෂබීජ ද මඩිමින් දත් සුදු කරයි. බෝඹු හෝ කරද හෝ කෝටුවක් තලාපබුරුසුවක් සේ ගෙන දත් මැදීම සිදු කෙරෙයි. සුරංගියාගේ සහ උක්කු මැණිකාගේ දත් පිරිසිදුව දැන් පවුලට ම බලපා ඇත. ළිඳ ළඟට යන ඔවුහු දිය ඇඳ මුහුණ සෝදති. අත් පා පිරිසිදු කර ගනිති.

අපුරු ගමේ පොඩි ඇත්තෝ - සෝමවීර සේනානායක

8. දයාබර අප්පච්චි,
මම සනීපෙන් සිටිමි. . . මම නැවතත් ඉගෙන ගනිමි. පොත්පත් පමණක් නොව වඩු වැඩක් උගනිමි . . .
දෙව් පිහිටෙන් අම්මාට දැන් හොඳට ම සනීප යැයි සිතමි . . . අම්මාත් අක්කාත් මල්ලිලාත් නංගිලාත්
මතක් කරමි. නවතිමි.

මීට
දයාබර
පුතා,
නිමල්

අඹ යහළුවෝ - ටී.බී.ඉලංගරත්න

9. ආදරණීය අම්මේ,
අපි කිසි කරදරයක් නැති ව සතුටින් සිටිමු. අපි පළමුවෙනි බඩු තොගය ගෙනාවෙමු. අද එක්
තොගයකට වඩා ගෙනෙන්නට වෙලා තිබුණේ නැහැ . . .

මීට - ආදරවන්ත පුත්‍ර
පියදාස

රණරාළ - ජී. බී. සේනානායක

10. පාරේ මඩ වගුරු උඩින් බර කරත්තයක් ගමන් ගන්නා සේ බෙලෙක් හඬ මතු කරවමින් කෑගසන
බයිසිකලය මා ඔසවා ගෙන යා නොහැකි යැයි හඬ නඟා පවසද්දී එය ගණන් නොගත් මම සුදු පුළුන්
කන්නක පසුකර රතුපහ ආසන්නයට පැමිණියෙමි. රතුපහ ගල් බොරලු සහිත රතු පසින් යුත් පෙදෙසක්
බැවින් ගමන් කිරීම පහසු ය. මිටි කඳු බැවුම් සහිත වූ එම පෙදෙසේ මම වේගයෙන් සයිකලය පදවමින්
සිටියෙමි. හදිසියකට නවතා ගැනීමට තරම් සයිකලයේ තිරිංගය ශක්තිමත් නොවූව ද . . . වනයේ
අවශ්‍යතාවකැයි මම නොසිතුවෙමි.

වනේ ඇඳුණු පිය සටහන් - පියසේන කහඳගමගේ

11. . . . මඩොල් දූව ගැන ගැමියන් කී කථා ඇසූ මා තුළ එහි යෑමට හටගත් ආසාව මැඩගෙන සිටියේ
ඉතා අමාරුවෙනි. කිහිප දවසක් මම ජීන්තා සමඟ මේ දූපත අසලට යාත්‍රා කළ නමුත් එහි
නොබැස්සෙමි. මා කරන හැම කාර්යකට ම අනුබල දෙන ජීන්තා එහි බැසීමට මට අනුබල නුදුන්නේ
ඔහු ගැමියන්ගේ කථා තරයේ ඇඳහුවකු බැවින් යි සිතමි.

මඩොල් දූව - මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ

12. දිනක් උදෑසන මුදලින් ගමණකින් පුංචි බණ්ඩාරියාත් මමත් නා ඇල්ල බලා පිටත් වුණෙමු. බණ්ඩාරදූව
කඳුරෙන් එතෙර වූ අපි අමංගල කඳුවැටිය අසලින් බොක්කෙබැද්ද දෙසට ගමන් කළෙමු. කඳු බැවුමේ
ගමන් කළ අපි කොට්තුත්තිරි විමානයක් පසු කොට දෙමට ගස්වලින් පිරුණු ලන්දකට පිවිසියෙමු.

වනේ ඇඳුණු පිය සටහන් - පියසේන කහඳගමගේ

13. . . . ගම අසලින් වන වැදුණු අපි වන මැද්දෙන් වැටී තිබුණු රෝද පාර ඔස්සේ ගමන් කළෙමු. දිය
කඩිනි කිහිපයකින් එතෙර වී ගමන් කළ අපට සාවුන්, මීමින්නන්, මුවන් වැනි වන සුරතලුන් මිස
හයානක මාගයින් හමු නොවුණි. මයිල තුනක් පමණ මඟ ගෙවූ අපි හේන් යායෙන් මතු වීමු. හිරු රැස්
මැකී ගොස් කැලය අඳුරින් වැසී යද්දී අපි බණ්ඩාරියාගේ හේනට
පැමිණියෙමු.

වනේ ඇඳුණු පිය සටහන් - පියසේන කහඳගමගේ

14. පාර දෙපස කුඹුරු පැසි තිබුණි. සුනිල් වෙලට නැමී වී කරලක් කඩා ගත්තේ ය. එයින් වී ඇටය බැගින් කඩා ගෙන දකින් පොතු ඇර කමින් ගියේ ය. අව් රැස් සැර නැති නිසා දෝ වී කරුල්ලෝ දැන් ම ම ඒ මේ අත රංචු රංචු ඉගිලී ගියහ. ගිරවෙක් ද වී කරලක් ඩැහැගෙන වනාත දෙසට පියඹා ගියේ ය. වෙල මැද සිටගත් පඹයාගේ හිස මත බෙලෙක් තොප්පිය ඉරු රැසින් දිලිසුණේ ය. කුඹුරු යාය පසු කළ සුනිල් ගල් වළ අසලින් ගමන් කළේ ය.

අඹ යහළුවෝ - ටී. බී. ඉලංගරත්න

15. . . . අලියාට මිනිස් ඉව දැනීමට වැඩි වේලාවක් ගත නොවුණි. පැල වෙත පැමිණි උග් පොතු ආවරණය කඩමින් මිනිසා හොඬයට ගැනීමට තැත් කළේ ය. ගමණේදී පැල් මැස්සේ මුල්ලකට වී ගැළී ගැසුණේ ය. කෝප වූ අලියා පැල කඩන්නට පටන් ගත්තේ ය. ගස් පොතු ආවරණය කඩමින් අනෙක් පැත්තෙන් බිමට පැනගත් ගමණේදී හිස හැරුණු අත දිව ගියේ ය. ගස උඩ තැනු පැල සොයා ගැනීමට ඔහුට සිහිය නැති විය. ඔහු වෙනත් ගසකට බඩ ගා ගත්තේ ය. අලියා ගස මුලට පැමිණ සෝර නාද පැවැත්වී ය. උග් හඬ තලමින් ගස පෙරළීමට තැත් කළේ ය.

වනේ ඇඳුණු පිය සටහන් - පියසේන කහඳගමගේ

16. නිවසට පා තබන විට ම රුවන්ගේ මවත් පියාත් සොයුරියත් ඉදිරියට පැමිණ අමුත්තන් පිළිගත්හ. " අප්පච්චි, මේ තමයි මගේ යාළුවෝ දෙන්නා" යි ඔහු මිතුරන් දෙදෙනා සිය පියාට හඳුන්වා දුන්නේ ය. "වාඩි වෙන්න ළමයිනේ" රුවන්ගේ අම්මා අප්පච්චිට පෙර කතා කළා ය. රුවන්ගේ අක්කා මලී දොර රෙද්ද ඇත් කොට උළුවස්සට හේත්තු වී බලා සිටියා ය. "දැන් ඉතින් තේ එකක් එහෙම බිලා, ඇඳුම් මාරු කරලා, මහන්සි අරින්න" යි කියමින් රුවන්ගේ අම්මා තේ බන්දේසිය ඇල්ලුවා ය.

තුන් යහළු වික්‍රමය - කුලසේන ආනන්දසේකා

17. සඳුදා උදෑසන සුනිල් හා මෙමතීන් අප්පච්චිගේ කාරයේ නැඟී පාසල් ගියහ. මදක් දුර යන විට සුනිල් නිමල් දුටුවේ ය. කාකි කම්සයන්, නිල් කම්සයන්, දුඹුරු කැන්වස් සපත්තූන් ඇඳ ගත් ඔහු පොත් ගොඩ දැකින් ගෙන දැකට හිර කර ගෙන ඉක්මන් පයින් ගියේ ය. "අප්පච්චි අර ළමයන් දාගෙන යමු" අප්පච්චි කාරය නැවැත්වූයේ ය. "නිමල්" සුනිල් හඬ ගැවේ ය. නිමල් ගල් ගැසුණාක් මෙන් පාර අද්දර සිට ගෙන බැලුවේ ය.

අඹ යහළුවෝ - ටී. බී. ඉලංගරත්න

18. අමිතා ලිපිය කියවද්දී කීප වතාවක් නැවැත්වූවා ය. කඳුළු පිය ගත්තා ය. රන්මැණිකා ද කීප විටක් ම ඇසෙන්නට ම ඉකි බිත්දා ය. ලියමන කියවා අවසාන වූ පසු මුතු බණ්ඩා කඳුළු පිරුණු තෙත් ඇති ව හඬ නඟා සිනා සි "පින් පව් දෙක තමයි" කීවේ ය. කුඩා මල්ලිලාත්, නංගිලාත් "අයියාගෙන් ලියමනක්, අයියාගෙන් ලියමනක්" තාලයට කියමින් අත්පුඩි ගැසූහ. එදා සවස ම මුතු බණ්ඩා උත්තරයක් ලිවූවේ ය. රන්මැණිකා පුංචි දුවට කිරි දෙමින් එතැන වාඩි වී සිටියා ය. ඇයට දැන් බොහෝ දුරට සනීප යි. අමිතා තාත්තා කී ලෙසට ලියමන ලීවා ය.

අඹ යහළුවෝ - ටී. බී. ඉලංගරත්න

19. අලුත් වලච්චේ බඩු පටවා ගත් ලොරි දෙක පාන්දර ම පිටත් ව ගියේ ය. එක් ලොරියක ගල් බණ්ඩා ගියේ ය. ඔහු ගියේ බඩු පරෙස්සම් කර ගැනීමටත් අලුත් තැන බලා ගන්නටත් ය. පළිඟු මැණිකාත්, සිසිලියාත්, නීලා බල්ලාත් අනික් ලොරියේ නැඟී ගියහ. සුනිල් ද ලොරියකින් යාමට අවසර ඉල්ලුවේ ය. ඒ ඉල්ලීම අත්තම්මාගේ එක රැවුමකින් ම නිෂ්ප්‍රභ විය.

අඹ යහළුවෝ - ටී. බී. ඉලංගරත්න

20. පිරිස පාරට ගියෝ ය. රන්මැණිකාත් ඇගේ දුව අමිතාත් පසෙකට වී සිටියෝ ය. අප්පච්චි කාරය පඩි පාමුලට ගෙනාවේ ය. සුනිල් ඉස්සරහ ආසනයේ වාඩි වූයේ ය. අත්තම්මාත් අම්මාත් මෙමතීන් පස්සා ආසනයට නැංගෝ ය.

අඹ යහළුවෝ - ටී. බී. ඉලංගරත්න